

**UCHWAŁA NR XLV/423/2013
RADY MIEJSKIEJ W SWARZĘDZU**

z dnia 27 sierpnia 2013 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Swarzędzu nr XLI/367/2013 z dnia 25 kwietnia 2013 r. oraz przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r. poz. 594) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) uchwała się co następuje:

§ 1.

Przekazuje się Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargę Karoliny Dębskiej-Zeidler, Elżbiety Markiewicz, Zenona Markiewicza, Renaty Nowaczyk, Krystiana Nowaczyk, Grzegorza Palacza, Anny Ławniczak, Marka Ławniczaka, Beaty Karwat-Kozłowicz, Adama Kozłowicza na uchwałę Nr XLI/367/2013 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obręb Rabowice (pow. ca. 380,8 ha) z wnioskiem o oddalenie skargi.

§ 2.

Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Upoważnia się Burmistrza Miasta Swarzędza do:

- 1) przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu;
- 2) występowania w tej sprawie w imieniu Rady Miejskiej w Swarzędzu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym;
- 3) udzielenia pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania Rady Miejskiej w Swarzędzu osobom posiadającym uprawnienia radcy prawnego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XLV/423/2013
Rady Miejskiej w Swarzędzu
z dnia 27 sierpnia 2013 r.

Odpowiedź na skargę

Swarzędz, dnia 27 sierpnia 2013 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

ul. Ratajczaka 10/12

61-815 Poznań

Znak: UM-26120/2013

Organ administracyjny: Rada Miejska w Swarzędzu, ul. Rynek 1, 62-020

Skarżący:

Karolina Dębska-Zeidler, zam. ul. Średzka 8, 62-020 Swarzędz

Zenon Markiewicz, zam. Olszynowa 11, 62-020 Rabowice

Elżbieta Markiewicz, zam. Olszynowa 11, 62-020 Rabowice

Renata Nowaczyk, zam. ul. Olszynowa 25, 62-020 Rabowice

Krystian Nowaczyk, zam. ul. Olszynowa 25, 62-020 Rabowice

Grzegorz Palacz, zam. ul. Bliska 25, 62-020 Rabowice

Anna Ławniczak, zam. ul. Olszynowa 7, 62-020 Rabowice,

Marek Ławniczak, zam. ul. Olszynowa 7, 62-020 Rabowice,

Beata Karwat-Kozłowicz, zam. ul. Olszynowa 49, 62-020 Rabowice,

Adam Kozłowicz, zam. ul. Olszynowa 49, 62-020 Rabowice

reprezentowani przez r.pr. Grzegorza Wudarskiego, Kancelaria Prawna, adres do doręczeń: LEXBUD, os. Sikorskiego 6/9, 63-700 Krotoszyn

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

**na uchwałę Rady Miejskiej w Swarzędzu nr Nr XLI/367/2013 z dnia
25 kwietnia 2013 r.**

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
obejmującego obręb Rabowice (pow. ca. 380,8 ha)**

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) w imieniu Rady Miejskiej w Swarzędzu przekazuję skargę Karoliny Dębskiej-Zeidler, Elżbiety Markiewicz, Zenona Markiewicza, Renaty Nowaczyk, Krystiana Nowaczyka, Grzegorza Palacza, Anny Ławniczak, Marka Ławniczaka, Beaty Karwat-Kozłowicz oraz Adama Kozłowicza, doręczonej w dniu 26 lipca 2013 r. wnosząc o oddalenie przedmiotowej skargi w całości.

Uzasadnienie

W dniu 25 kwietnia 2013 r. Rada Miejska w Swarzędzu podjęła uchwałę nr Nr XLI/367/2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obręb Rabowice (pow. ca. 380,8 ha). W dniu 10 czerwca 2013 r. do Rady Miejskiej w Swarzędzu wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa skierowane przez p. Karolinę Dębską-Zeidler, Elżbietę Markiewicz, Zenona Markiewicza, Renatę Nowaczyk, Krystiana Nowaczyka, Grzegorza Palacza, Annę Ławniczak, Marka Ławniczaka, Beatę Karwat-Kozłowicz oraz Adama Kozłowicza. Organ administracji nie udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie. Dnia 26 lipca 2013 r. wpłynęła skarga ww. podmiotów na uchwałę nr Nr XLI/367/2013.

W przedmiotowej skardze Skarżący zarzucili organowi istotne naruszenia prawa, tj. art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.; dalej zwanej „u.p.z.p.”) poprzez: brak podjęcia przez Radę odrębnej uchwały dotyczącej stwierdzenia zgodności planu miejscowego ze studium; rozpatrzenie uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz bez zachowania właściwej formy, tj. zarządzenia; rozważenie przez Radę Miejską jedynie listy uwag nieuwzględnionych przez Burmistrza, zamiast zapoznania się z każdą z nich z osobną; brak wyraźnego wskazania w załączniku nr 2 do uchwały, które uwagi zostały uwzględnione. W opinii skarżących Rada uznała część uwag, a wobec powyższego winna zwrócić projekt planu Burmistrzowi celem dokonania zmian i stosownych uzgodnień, a następnie dokonać oceny ostatecznej wersji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod względem jego zgodności ze studium. Kolejny zarzut Skarżących stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 u.p.z.p., poprzez istnienie różnic pomiędzy uchwalonym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego a projektem wyłożonym do publicznego wglądu dotyczących zmienionych postanowień oraz wprowadzenia dodatkowych paragrafów. Projekt planu w opinii Skarżących nie został wyłożony ponownie do publicznego wglądu mimo wprowadzonych do niego zmian. Skarżący żądają stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w Swarzędzu oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania.

Ze stanowiskiem Skarżących nie sposób się zgodzić.

I

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż Skarżący nie wykazali, by doszło do naruszenia ich interesu prawnego lub uprawnienia uchwałą podjętą przez Radę Miejską w Swarzędzu (por. red. B. Dolnicki, P. Tarno, Samorząd terytorialny w Polsce a sądowa kontrola administracji, WKP, 2012. LEX 145084). W jakikolwiek sposób nie odnieśli się do kwestii w jaki sposób przedmiotowa uchwała negatywnie wpłynęła na ich indywidualną sferę materialno-prawną. Niewątpliwie, **samo naruszenie prawa jest niewystarczające, dla uznania, iż zaszyły przesłanki określone w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym** (dalej „u.s.g.”). Nie jest to bowiem rodzaj *actio popularis* - środek ten jest wyraźnie nakierowany na ochronę praw podmiotowych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 marca 2013 r., sygn akt: I OSK 1761/12, LEX nr 1311573). W niniejszej sprawie Skarżący bynajmniej nie wykazali w jaki sposób doszło do naruszenia ich interesów prawnych lub uprawnień w związku z podjętą uchwałą. **Nie zindywidualizowali oni zatem swego żądania**, mimo iż na gruncie art. 101 ust. 1 u.s.g. skarżący musi wykazać, że istnieje związek pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją, a zaskarżoną uchwałą. Sama sprzeczność z prawem uchwały nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego.

Jak wynika z treści wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2012 r., sygn akt: II OSK 1847/12 (LEX nr 1234178; por. również: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 maja 2011 r., II OSK 355/11,

LEX nr 920623) sama procedura podejmowania uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może być źródłem interesu prawnego, a błędy proceduralne nie wystarczają dla uruchomienia merytorycznej kontroli zaskarżonej uchwały. Naruszenie procedury uchwałodawczej może powodować stwierdzenie nieważności uchwały, jednak w sytuacji, gdy dojdzie do jej badania po wykazaniu przez wnoszącego skargę, że jego interes prawny wywodzi się z prawa materialnego. Tego jednakże Skarżący w przedmiotowej sprawie nie uczynili, gdyż nie udowodnili, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego narusza ich uprawnienia w obszarze objętym zaskarżonym planem miejscowym. Zważyć należy, iż w niniejszej sprawie skarga została złożona przez grupę mieszkańców, a zatem interes prawny lub uprawnienie, o których mowa w art. 101 u.s.g., dające legitymację do zaskarżenia uchwały, powinny być określone indywidualnie w odniesieniu do każdego ze Skarżących.

Z uwagi na fakt, iż naruszenie wymagań procedowania w zakresie przyjmowania planu, nie może stanowić samodzielnej przesłanki do wniesienia skargi na zasadzie art. 101 u.s.g. należy uznać, iż nie zostały spełnione wymogi formalne skargi.

II

Odnosząc się do zarzutów merytorycznych zawartych w skardze należy podkreślić, że wbrew twierdzeniom Skarżących w zakresie wadliwości procedury planistycznej, w ocenie Organu, procedura ta w kontrolowanej sprawie przebiegała z zachowaniem trybu określonego ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co wynika z dokumentacji prac planistycznych.

A. Naruszenie art. 20 ust. 1 u.p.z.p.

W zakresie naruszenia art. 20 ust. 1 u.p.z.p. poprzez brak podjęcia przez Radę odrębnej uchwały dotyczącej stwierdzenia zgodności projektu planu miejscowego z ustaleniami studium podkreślić należy, że ustawodawca nie wskazał formy stwierdzenia ww. zgodności, stanowiąc jedynie w art. 20 ust. 1 u.p.z.p., iż rada gminy uchwała plan po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. **Czynność ta w opinii Organu nie musi zatem przybierać formy odrębnej uchwały. Może być wyrażona w treści planu, bądź też stanowić załącznik do uchwały o planie.** żyć należy na okoliczność, że skoro omawiana kwestia nie jest oczywista, to trudno mówić o nieważności uchwały w sprawie uchwalenia planu miejscowego, tym bardziej że restrykcyjny charakter regulacji art. 28 u.p.z.p. odnosi się do przypadków najcięższych naruszeń prawa przy sporządzaniu projektu planu. Co więcej, na gruncie orzecznictwa stwierdzić należy, iż dopuszczalne jest dokonanie przedmiotowej oceny zgodności w formie uchwały poprzedzającej podjęcie uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu, **jak również w samej uchwale uchwalającej miejscowy plan** (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 lutego 2007 r., sygn. akt: II OSK 1863/06, 2008/1/14, OSP 2008/4/37; Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2012 r., II SA/Łd 1058/11, LEX nr 1162402). W przedmiotowej sprawie odpowiednie postanowienie zostało zawarte w preambule do uchwały nr XLI/367/2013.

Nawet przy tym, gdyby przyjąć pogląd reprezentowany przez część judykatury, iż niewydanie przez organ administracyjny odrębnej uchwały o stwierdzeniu zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z ustaleniami studium narusza przepisy art. 20 ust. 1 i art. 28 ust. 1 u.p.z.p., to i tak takie uchybienie procedurze planistycznej **nie może zostać uznane jako na tyle istotne, aby decydowało o nieważności planu** (por. I. Zachariasz, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, LEX 2013, nr 143780; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2011 r., II OSK 45/11, LEX nr 992581; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r., II OSK

2587/10, LEX nr 1080246; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2008 r., II OSK 1627/07, LEX nr 470909).

Co się tyczy formy rozpatrzenia przez Burmistrza uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazać należy, że również w tym przypadku ustawodawca nie sprecyzował sposobu w jaki winno się dokonywać rozstrzygnięcia. Stąd też zgodnie z § 12 pkt 16 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) oraz załącznikiem nr 9 do ww. rozporządzenia, rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie zostało przygotowane w formie tabelarycznego wykazu zawierającego informacje o sposobie rozstrzygnięcia uwag podpisanego przez Burmistrza. Zaznaczyć należy, że **rozstrzygnięcie w tym przedmiocie jest niezaskarżalne i nie podlega uzasadnieniu**. Tym samym nawet ewentualne uchybienie w tym zakresie nie ma znamion istotnego naruszenia trybu postępowania, albowiem w żaden sposób nie mogło wpłynąć na treść uchwały (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 28 stycznia 2008 r., II SA/Kr 29/07, nr 497586).

Zdaniem Skarżących Rada Miejska rozpoznawała jedynie listę uwag nieuwzględnionych przez Burmistrza, zamiast zapoznać się z każdą z nich z osobna. Powyższe stwierdzenie jest błędne, bowiem podczas Sesji Nr XLI, która odbyła się w dniu 25 kwietnia 2013 r., i na której to podjęto przedmiotową uchwałę, Rada głosowała nie nad listą bądź wykazem uwag, lecz nad każdą uwagą odrębnie, co zostało odnotowane w protokole z posiedzenia Sesji. Przy czym zaznaczyć należy, że żadna z uwag nie uzyskała akceptacji Rady Miejskiej, stąd też nie było potrzeby ponawiania procedury, zgodnie z art. 19 ust. 1 u.p.z.p. Stosownie do treści art. 20 ust. 1 u.p.z.p. uchwalenie planu miejscowego ma nastąpić jednocześnie z rozstrzygnięciem o sposobie uwzględnienia uwag do planu. Ustawa nie zawiera rozstrzygnięcia co do sposobu rozpatrzenia uwag do projektu planu, jednakże jak wynika z utrwalonych poglądów doktryny rozstrzygnięcie w tym zakresie ma charakter merytoryczny i towarzyszy mu ocena zasadności uwag (por. red. Z. Niewiadomski, Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz, Warszawa 2009 r., s. 190 i n.). Wobec powyższego należy uznać, że rozpatrzenie każdej uwagi indywidualnie przez Radę Miejską w Swarzędzu i ujęcie tego etapu postępowania w protokole z sesji Nr XLI było zgodne z u.p.z.p. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2010 r., II OSK 467/10, nr 597618).

Kolejny zarzut Skarżących dotyczy braku wyraźnego wskazania w załączniku nr 2 do uchwały, które uwagi zostały uwzględnione. Jak jednakże wyraźnie wynika z treści art. 17 ust. 14 u.p.z.p. Burmistrz przekazuje Radzie projekt planu wraz z listą nieuwzględnionych uwag. Tym samym, Rada gminy powinna podjąć decyzje jedynie w sprawie uwag, które nie zostały uwzględnione na etapie prac nad projektem. W związku z powyższym, czynnościom Burmistrza nie sposób zarzucić jakiegokolwiek naruszenia norm w zakresie procedury planistycznej.

B. Naruszenie art. 19 ust. 1 u.p.z.p.

W opinii Skarżących pomiędzy uchwalonym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego a jego projektem wyłożonym do publicznego wglądu istnieją znaczne różnice. Projekt planu zdaniem Skarżących nie został wyłożony ponownie do publicznego wglądu mimo wprowadzonych do niego zmian.

Wnioskowanie Skarżących jest obarczone wadą, bowiem z treści skargi jednoznacznie wynika, że Skarżący porównywali niewłaściwe akty. W niniejszej sprawie projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego był wykładany do publicznego wglądu dwukrotnie, który to fakt w skardze został pominięty. Przeprowadzona przy tym w skardze analiza dotyczy porównania uchwały z projektem miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego wyłożonego w ramach pierwszego publicznego wglądu. Pominięty został zatem dokument stanowiący projekt mpzp, wyłożony po raz drugi do publicznego wglądu. Na powyższe wskazuje, m.in. liczba paragrafów projektu wskazywana przez Skarżących. Skarżący ponieśli, iż projekt wyłożony do publicznego wglądu w grudniu/styczniu zawierał 38 paragrafów, podczas gdy faktycznie zawierał ich 40. Ponadto Skarżący w treści samej skargi (strona 4 w wierszu 20) podają błędną informację jakoby wyłożony do publicznego wglądu w grudniu/styczniu projekt planu datowany był na wrzesień 2012, podczas gdy ta wersja podlegała publicznemu wglądowi w okresie września/października 2012 r. **Błędna data projektu oraz liczba przytoczonych paragrafów wyraźnie wskazuje, iż Skarżący dokonali porównania pomijając dokument wyłożony po raz drugi. Stąd też pojawił się całkowicie nieuzasadniony zarzut dotyczący znacznych różnic pomiędzy projektem planu a ostatecznie podjętą przez Radę uchwałą.** Zarzut ten jest tym bardziej zdumiewający, iż Skarżący mieli pełną świadomość wyłożenia projektu do ponownego publicznego wglądu, co potwierdza złożenie przez nich uwag do ww. dokumentu.

W związku z powyższym, analizowanie różnic wymienionych przez Skarżących pomiędzy projektem planu z pierwszego wyłożenia do publicznego wglądu, a projektem przedłożonym Radzie Miejskiej do zatwierdzenia jest bezcelowe. Oczywistym jest bowiem, że projekt z pierwszego wyłożenia i zatwierdzony różni się od siebie, a okoliczność ta była bezpośrednią przesłanką powtórzenia wyłożenia do publicznego wglądu projektu planu. Uwzględnienie bowiem części zgłoszonych uwag spowodowało konieczność zmian w ustaleniach wyłożonego do wglądu m.p.z.p.

Tym samym zarzut naruszenia art. 19 ust 1 u.p.z.p., jest całkowicie chybiony.

Ubocznie wskazuję, iż istnieje różnica pomiędzy projektem planu wyłożonym do publicznego wglądu w okresie grudnia/stycznia 2013 r. a uchwałą w zakresie liczby paragrafów. Powyższe było jednakże następstwem uwzględnienia przez Burmistrza części uwag złożonych do projektu planu, a zmiany te miały charakter nieistotny (por. art. 17 pkt 13 i 14 u.p.z.p.), tj. bez obowiązku ponowienia procedury planistycznej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2010 r., II OSK 1948/10, LEX nr 746855). W żadnym wypadku nie można podzielić poglądu Skarżących, iż wprowadzenie jakichkolwiek zmian do planu po wyłożeniu planu wymaga powtórzenia czynności uzgodnieniowych z jednoczesnym ponowieniem wyłożenia tego planu.

III

Reasumując, w opinii organu w rozpoznawanej sprawie Skarżący nie wykazali, że doszło do naruszenia ich interesu prawnego lub uprawnienia w związku z podjętą uchwałą. Co więcej, wbrew twierdzeniom Skarżących niewątpliwie nie doszło do istotnych naruszeń w zakresie procedury planistycznej ustalonej w art. 19 ust. 1 oraz 20 ust. 1 u.p.z.p.

Mając powyższe uwagi na względzie wnoszę jak w *petitum* pisma.

.....

W załączeniu:

1. Skarga p. Karoliny Dębskiej-Zeidler i in. z dnia 25 lipca 2013 r. (data doręczenia: 26 lipca 2013 r.)
2. Uchwała Rady Miejskiej w Swarzędzu 25 kwietnia 2013 r. Nr XLI/367/2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obręb Rabowice (pow. ca. 380,8 ha).
3. Dokumentacja planistyczna;
4. Odpis odpowiedzi na skargę z ww. załącznikami.

Uzasadnienie

Uzasadnienie

Do Rady Miejskiej w Swarzędzu w dniu 26 lipca 2013 r. wpłynęła skarga na uchwałę Rady Miejskiej w Swarzędzu nr Nr XLI/367/2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obręb Rabowice (pow. ca. 380,8 ha) skierowana przez p. Karolinę Dębską-Zeidler, Elżbietę Markiewicz, Zenona Markiewicza, Renatę Nowaczyk, Krystiana Nowaczyka, Grzegorza Palacza, Annę Ławniczak, Marka Ławniczaka, Beatę Karwat-Kozłowicz oraz Adama Kozłowicza.

W przedmiotowej skardze Skarżący zarzucili organowi istotne naruszenia prawa, tj. art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.). Skarżący żądają stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w Swarzędzu oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) Rada Miejska w Swarzędzu jest zobligowana do przekazania skargi sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia. Wobec powyższego konieczne jest podjęcie uchwały o skierowaniu odpowiedzi na przedmiotową skargę.